

РЕШЕНИЕ

№ 16058

гр. София, 03.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 06.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **10220** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.267 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Д. Х. Д. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], против Решение № ПИ-359/03.10.2022 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С., с която е оставена без уважение жалбата й срещу Разпореждане за разпределение изх.№ С220022-125-0063567/ 02.03.2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С. по изп.дело №[ЕИК]/2019 г.

Подателят на жалбата релюзира доводи за неправилност и необоснованост на издадения административен акт, както и доводи за недължимост на сумите, разпределени с разпореждането. Подробни съображения излага в депозираната жалба. Претендира разноски. В с.з. жалбоподателят не се явява, а процесуалният му представител адв.К. поддържа жалбата, моли за уважаването й и за присъждане на разноски съгласно представен списък. По предмета на оспорване заявява, че не поддържа жалбата в частта на извършеното разпределение на сума в размер на 536,80 лв. за здравно осигуряване за 2020 г. по ГДД вх.№ 220И136253/28.04.2021 г.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП-гр.С., чрез пълномощника си юк.Е. оспорва жалбата, моли Съда да я отхвърли и да присъди в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

В ТД на НАП-гр.С. е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2019 г. срещу Д. Х. Д. за принудително събиране на публични държавни вземания в размер на 7113,48 лв. Изготвено е съобщение за доброволно изпълнение по чл.221 ДОПК, получено на 07.11.2019 г.

С ПНПОМ изх.№ С19022-022-0101761/06.11.2019 г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в Р. АД и в У. Б. АД.

С ПНОМ изх.№ С220022-022-0011525/24.02.2022 г. е наложен запор върху МПС, собственост на жалбоподателката.

С Разпореждане изх.№ С220022-105-0063188/24.02.2022 г. е допуснато присъединяване на публичен взыскател в изпълнителното производство, като общият размер на публичните задължения по изпълнителното дело, в т.ч. и присъединените с разпореждането, е в размер 56 350,73 лв. главница и 4 377,78 лв. лихва към датата на издаване на разпореждането.

С Разпореждане № С220022-125-0063567/02.03.2022 г., издадено от ст.публичен изпълнител при ТД на НАП-С., е извършено разпределение на плащане в размер 7 130,96 лв., постъпило на 28.02.2022 г. от извършените действия в изпълнителното производство по сметката за принудително изпълнение на НАП. Разпореждането е връчено на жалбоподателя на 01.04.2022 г.

Разпореждането е оспорено пред Директора на ТД на НАП-гр.С. и с Решение № ПИ-359/03.10.2022 г. същият е оставил жалбата без уважение.

В съдебното производство са представени допълнителни доказателства, както следва: от ответника (л.113) и от жалбоподателя (л.198).

По делото беше допуснато заключение на съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице О. Т., която даде заключение по следните задачи:

1. Какви задължения за Д. Х. Д. са възникнали за ДОО, ЗО и УПФ /ДЗПО/ и въз основа на какви основания /документи/ за следните периоди: 01.01.2019 г.-31.12.2019 г., 01.01.2018 г.-31.12.2018 г., 01.01.2017 г.-31.12.2017 г., 01.01.2016 г.-31.12.2016 г., 01.01.2015 г.-31.12.2015 г., 01.01.2013 г.-31.12.2013 г., 01.01.2012 г.-31.12.2012 г., 01.01.2011 г.-31.12.2011 г.

2. Какви суми са постъпвали и на какво основание по данъчно- осигурителната сметка на Д. Х. Д. за посочените периоди. Какъв е общия им размер за всяка година, като се имат предвид вноските, които постъпват през януари всяка година и се отнасят за декември предходната година, както и изравнителните осигурителни вноски за всяка година, които са дължими в срока за подаване на ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ следващата календарна година. Периодите са същите по т.1.

3. Какъв е размерът на дължимите суми за ДОО, ЗО и УПФ за посочените периоди и какъв е размерът на постъпилите суми в течение на тези периоди за погасяване на задълженията за съответната календарна година. Налице ли са не внесени суми за задължения за ДОО, ЗО и УПФ за посочените периоди към датата на извършеното разпределение на суми с Разпореждане изх. № С220022-125-0063567/02.03.2022 г. по изп.дело №[ЕИК]/2019 г.

По делото беше изслушано и допълнително заключение от същото вещо лице, по следната задача: Да се направи съпоставка между постъпилите суми от Осигурителна каса „Адвокат“ и сумите отразени в Данъчно-осигурителната сметка на Д. Д. съгласно Справка за извършени плащания, преведени по сметки на НАП и погасени

задължения с тях за период 01.01.2011 г.-31.12.2011 г., 01.01.2012 г.-31.12.2012 г. и 2013 г. Вещото лице изследва внесените суми чрез ОК „Адвокат“ и погасените с тях задължения, съгласно представените Данъчно- осигурителни сметки от НАП с Писмо от 25.01.2024 г. на Д. Д. за 2001 г., 2012 г. и 2013 г.

Съдът кредитира експертното заключение като компетентно изготвено и даващо отговор на поставените задачи. Същото е мотивирано, съответства на събраните доказателства и следва да се приеме и за обосновано, предвид подробно изложената от вещото лице аргументация, послужила за формиране на експертните изводи. Експертът е анализирал коректно събраните доказателства и е изградил последователни, компетентни и вътрешно непротиворечиви изводи. Отговорил е изчерпателно на поставените въпроси, след съвкупна проверка и анализ на всички относими към спора факти.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл.268, ал.1 ДОПК. Решението на Директора на ТД на НАП-гр.С. е връчено на жалбоподателя на 04.10.2022 г., а жалбата е депозирана с вх.№ 94-Д-275/12.10.2022 г., поради което същата е в срок. Подадена е от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Обжалваното решение е издадено от компетентен административен орган – директор на съответната териториална дирекция на НАП, съгласно разпоредбата на чл.266 ДОПК, в обхвата на правомощията на този орган по чл.267, ал.2 от кодекса. Спазена е предвидената в закона форма и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По силата на чл.179, ал.1 ДОПК внесените по реда на чл.169, ал.4 по сметки на НАП суми за бюджета на НЗОК и за социалноосигурителните фондове, администрирани от НОИ, се превеждат ежедневно по сметка на НЗОК, съответно по сметка на НОИ. Според ал.2 на същия нормативен текст НАП превежда вноските за допълнително задължително пенсионно осигуряване в срок до 30 дни от постъпването им от специализираната сметка по сметка на съответния пенсионен фонд, посочена от пенсионноосигурителното дружество, което го управлява. В същия срок по сметка на НОИ се превежда и увеличената осигурителна вноска за лицата по чл.4б, ал.1 и чл.4в, ал.1 КСО.

Неправилна е преценката на публичния изпълнител, че са налице предпоставките за извършване на предприетото от него разпределение по изпълнителното производство, тъй като се касае за публични вземания, които не са погасени в законоустановения срок.

Установените задължения с декларация обр.6 за процесните периоди са за осигурителни вноски, дължими по КСО и по ЗЗО. По делото е установено, че жалбоподателката е внесла изцяло дължимите вноски за 2019 г., за 2018 г., за 2017 г., за 2016 г., за 2015 г., за 2014 г., за 2013 г., за 2012 г. и за 2011 г., което се установява от заключенията на вещото лице. Същото е установило, че декларираните суми от Д. Д. за процесните периоди са постъпвали и са отразени в нейната Данъчно-осигурителната сметка. От представените служебни бележки от ОК Адвокат се установява, че лицето е заплатило всички дължими вноски за процесните периоди.

Не са били налице неплатени задължения за осигурителни вноски. С ежемесечното внасяне на дължимите осигурителни вноски е индивидуализирано задължението, което се погасява – налице е ясно и конкретно посочване на платените вноски, поради което не се дължи подаване на заявление по чл.7, ал.5 КСО.

При наличието на пълна яснота относно задълженията за осигурителни вноски, които оспорващата е плащала, органите на НАП незаконосъобразно са погасявали други публични задължения на основание чл.169 ДОПК. Погасяването на дължими осигурителни вноски за предходни периоди е незаконосъобразно предвид установеното, че жалбоподателката е плащала в срок и в дължимите размери осигурителни вноски. Административният орган не е установил, анализирал и обсъдил какви публични вземания са погасени с плащанията на дължими осигурителни вноски и за кой конкретен период са платени същите.

С оглед изложеното, решението в оспорената му част следва да бъде отменено, а преписката да бъде изпратена на публичния изпълнител при ТД на НАП-гр.С. за ново произнасяне при съобразяване на дадените с настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие и доказателства за тяхното заплащане в общ размер 2 306 лв., от които 10 лв. внесена държавна такса, 796 лв. внесено възнаграждение на вещото лице и 1 500 лв. заплатено адвокатско възнаграждение. Съдът намира за неоснователно направеното от ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение предвид фактичестката и правна сложност на делото, по което са проведени шест съдебни заседания, събирани са допълнителни доказателства и са изслушани две заключения на вещо лице по съдебно-счетоводна експертиза.

Така мотивиран и на основание чл.268 от ДОПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПИ-359/03.10.2022 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С., с която е оставена без уважение жалбата на Д. Х. Д. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], срещу Разпореждане за разпределение изх.№ С220022-125-0063567/02.03.2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С. по изп.дело №[ЕИК]/2019 г.

ОТМЕНЯ Разпореждане за разпределение изх.№ С220022-125-0063567/ 02.03.2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С. по изп.дело №[ЕИК]/2019 г., водено срещу Д. Х. Д. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], във всички негови части, с изключение частта на извършеното разпределение на сума в размер на 536,80 лв. за здравно осигуряване за 2020 г. по ГДД вх.№ 220И136253/28.04.2021 г.

ИЗПРАЩА административната преписка на публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С. за ново разглеждане и извършване на законосъобразно разпределение на постъпили суми по изп.дело №[ЕИК]/2019 г., при съобразяване на указанията по прилагане и тълкуване на закона, дадени в мотивната част на настоящото решение.

ОСЪЖДА ТД на НАП-гр.С. да заплати на Д. Х. Д. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], разноски по делото в размер на 2 306 лв. /две хиляди триста и шест лева/.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

